



RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO-396073-M/01/JML

00-090 warszawa Tei cemr o-22 55177 oo
AL Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 07/07/2008

Pan

Prof Zbigniew Ćwiąkański

Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny

AL Ujazdowskie 11

00-950 Warszawa

Hielsce Lanoony Panie Ministrze,

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o rozważenie możliwości zainicjowania działań legislacyjnych prowadzących do objęcia zakresem podmiotowym art. 8 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U. Nr 34, poz. 149 z późn. zm. - dalej: ustawa lutowa) osób, które poddane były faktycznym represjom ze strony organów państwa w latach 1944 - 1989 bez przeprowadzenia postępowania, w związku z działalnością niepodległościową ich najbliższych.

Powyższą sytuację dobitnie ilustruje przykład p. Agnieszki Ozdoby, która wraz z matką oraz dwiema siostrami w dniu 5 lipca 1945r. została pozbawiona wolności przez funkcjonariuszy b. Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kępnie, osadzona w więzieniu, gdzie przebywała do 27 września 1945. Powodem uwięzienia była chęć wydobycia informacji o jej bracie, Józefie Wodzickim, członku oddziału partyzanckiego prowadzącego działalność niepodległościową, lub skłonienie go do ujawnienia się.

Siedemnastoletnia wówczas p. Ozdoba sama nie prowadziła żadnej działalności o charakterze niepodległościowym

W 2001r. p. Agnieszka Ozdoba wystąpiła do Sądu Okręgowego w Kaliszu z wnioskiem o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania i zadość uczynienia za doznane represje.

Wniosek ten rozpoznany został na gruncie ustawy lutowej i wyrokiem z dnia 7 czerwca 2001r. został oddalony. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy w Kaliszu stwierdził o braku podstaw do zasądzenia odszkodowania, gdyż wnioskodawczyni nie

prowadziła żadnej działalności w rozumieniu przepisów ustawy lutowej, a jej pozbawienie wolności, choć całkowicie bezprawne, nie było w tej sytuacji represją za taką działalność. Nadto stwierdził ten Sąd, że brak jest również podstaw do zasądzenia odszkodowania na podstawie art. 552 § 4 Kpk, gdyż roszczenie uległo przedawnieniu.

Wyrok ten zaskarżył pełnomocnik wnioskodawczynie i orzeczeniem z dnia 6 września 2001r. Sądu Apelacyjnego w Łodzi został on utrzymany w mocy.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002r. oddalona została, jako oczywiście bezzasadna, kasacja pełnomocnika wnioskodawczynie.

W tej sytuacji p. Agnieszka Ozdoba pozostała bez możliwości rekompensaty doznaných ze strony organów państwa represji, które były następstwem działalności niepodległościowej jej brata.

Sytuacja taka wydaje się z punktu widzenia statuowanych w Konstytucji RP praw obywatelskich nieprawidłowa, gdyż wprowadza nierówność między osobami represjonowanymi za działalność niepodległościową, a tymi, którzy sami nie prowadząc takiej działalności, poddani zostali faktycznym represjom ze strony organów państwa zwalczających niepodległościową działalność ich najbliższych.

W tym stanie rzeczy, wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej prowadzącej do stworzenia podstaw prawnych do dochodzenia od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych także przez osoby faktycznie represjonowane wskutek pozbawienia wolności w związku z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego ich bliskich, jest zasadny.

*Łęka wyrosła z racunku
pau kochanoni.*